

i Dag. Der tog jeg ikke det gennemsnitlige Resultat af alle de Sogne, men en 5—6 af de 19, og angav, hvordan Bevægelsen var der, idet jeg sagde, at de andre svarede i alt væsentlig dertil.

Endelig skal jeg med Hensyn til, hvor Oplysninger skulle gaa hen, sige, at det ærede Medlem vedblivende helst vil have, at de skulle gaa til Udvalget; og haabede, at vore Oplysninger kunne mødes der, og han opfordrede mig til ogsaa at lade mine Oplysninger tilflyde Udvalget. Det er for saa vidt overflødigt, som jeg baade ved Forelæggelsen og nu i Dag gentagende har sagt, at hele mit Materiale selvfølgelig stilles til Udvalgets Raadighed. Det ærede Medlems Oplysninger faar jeg altsaa ikke at se, medmindre jeg kan faa Lov til at studere dem lidt i Udvalget eller muligvis paa anden Maade kan skaffe mig samme Materiale og faa Løjlighed til at arbejde lidt med det.

Det ærede Medlem var ked af, at jeg havde brugt Udtrykket „forklædt Indkomstskat“. Jeg sagde udtrykkelig, at den Indkomstskat, vi i øvrigt arbejdede med, var en stærkt progressiv Indkomstskat, og en Indkomstskat kan efter min Mening kun være retfærdig, naar den er progressiv. Jeg sagde vist ikke, at den var stærkt progressiv, men alene, at den var progressiv, og at som sagt en Indkomstskat kun kan være retfærdig, naar den er progressiv. Men det, vi her have med at gøre, er en forklædt Indkomstskat, som ikke er progressiv. Man har kun bødet en lille Smule paa Uretten ved nogle Fradrag.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen (Randers Amts 4de Valgkreds): Jeg skal først gøre Ministeren opmærksom paa, hvori hans Fejl bestaar med Hensyn til det, der er med i de 6,000 Ejendomme eller ikke. Det er nemlig saadan, hvad den højtærede Minister gentagende har bekræftet, at de 6,000 Ejendomme ere dem, der i Dag betale Skat, altsaa, der er her udkudt den store Masse, der bliver fri. Og nu vil jeg bede den højtærede Minister huske paa, at det forholder sig saadan, at en Del først bliver fri efterhaanden, thi Friheden kommer i Tidens Løb, idet der først falder $\frac{1}{5}$ af den Tiøre, de betale, dernæst den anden Femtedel og saa endelig den tredie osv. Vi ere i det hele slupne bort fra den store Masse,

der bliver fri, netop fordi de overhovedet ikke komme til at betale Ejendomsskyld. Altsaa mine Tal indeholde Vurderingen for alle, der overhovedet vurderes, selv om de blive fri, medens Ministerens Tal kun indeholde dem, der give Skat. Det er Forskellen, og det er en meget betydelig Forskel.

Ministeren sagde, at selv om Hartkornet ikke er et godt Grundlag, svare dog de smaa Hartkornsbeløb gennemgaaende til Smaakaarsfolk og det store Hartkorn gennemgaaende til de mere velhavende. Ministeren vilde have Ret, hvis vi holdt os indenfor Landbruget alene, men netop naar jeg nævnedes Forholdene mellem disse „Andre Vurderinger“, var det for at gøre opmærksom paa, at denne Gruppe rummer sikkert nogle af Landets mest velhavende Mænd, som ikke have meget Hartkorn, men maaske alligevel ere Millionærer. Altsaa, Sætningen, at det lille Hartkorn og den lille Formue svare til hinanden, gælder ikke, i alt Fald ikke, naar vi give os til at sammenligne fra den ene Erhvervsgruppe til den anden.

Spørgsmaalet om, hvorvidt de andre Erhverv faa en tredobbelt Skat, ere vi heller ikke uenige om, men kun om Berettigelsen deraf. Jeg skal oplyse, at jeg ogsaa efter mine Tal faar, at Folk der give mellem $2\frac{1}{2}$ og 3 Gange saa meget i Gennemsnit, som de gav før. Men jeg maa atter gøre opmærksom paa den store Højde, vi komme op til, hvor de, der eje noget, faa et Paalæg, der vejer til. Jeg tænker ikke her paa Hartkornet, men paa andre Erhverv med Værdier paa 40,000 til 50,000 Kr., der komme til at betale det ottedobbelte af det, de gav før, nemlig ingenting eller saa godt som intet.

Indenrigsministeren (P. Munch): Maa jeg paa den sidste Bemærkning kun svare dette, at min Opgørelse gælder alle de Ejendomme, der betale Skat, og det er dem, denne Skattelov overhovedet berører. Ved Overgangen til Foraaret vil det blive nøjagtig de samme Ejendomme, der vedblivende betale Skat, og det er Bevægelserne indenfor disse Ejendomme, jeg har vurderet. Det er dette, der har Betydning til Belysning af dette Lovforslag, vi her behandle.

Maa jeg dernæst tilføje en Ting, jeg ikke berørte før, nemlig at naar det ærede Medlem sagde, at man ved Vurderingen af Skattelovene af 1903 skulde tage Indkomst-